

TTB 0203
LU-CA 9

CHÚA GIÊ-XU VÀ CÁC MÔN ĐỒ

Sách Lu-ca đoạn 9 này mở đầu với việc ủy nhiệm cho 12 sứ đồ và cử họ ra đi. Kế đến Chúa Giê-xu hóa bánh cho năm ngàn người ăn. Ngài đỗi quý ra khỏi đứa con trai. Sau những điều này Ngài hướng về thành Giê-ru-sa-lem, và Ngài thử nghiệm các môn đồ.

Những điều kỹ thuật trong đoạn này cũng được kỹ thuật trong sách Tin lành cộng quan khác. Chúa Giê-xu thực hiện phép lạ của Ngài trong mọi lãnh vực của đời sống như: trong cơ thể, trong tâm linh, trong thiên nhiên, và trong lãnh vực siêu nhiên. Với nền tảng này Ngài cử các môn đệ ra đi.

CHÚA GIÊ-XU BAN ỦY NHIỆM VÀ CÁC SỨ ĐỒ ĐI RA.

Lu-ca 9:1-2

1 *Đức Chúa Jêsus nhóm họp mười hai sứ đồ, ban quyền năng phép tắc để trị quỷ chữa bệnh.* 2 *Rồi Ngài sai để rao giảng về nước Đức Chúa Trời cùng chữa lành kẻ có bệnh.*

Khi Chúa Giê-xu còn ở trên thế gian, Ngài ban cho các sứ đồ ân tứ chữa bệnh. Đây là một trong những ơn tứ “thấy được.” Nó như là dấu hiệu sự ủy nhiệm của các sứ đồ, nhằm chứng tỏ họ là người có được sự ủy thác. Trong khi hội thánh trên đường được hình thành, dấu hiệu chứng minh các sứ đồ là qua sự kiện họ có những ơn tứ thấy được. Như sứ đồ Phi-e-rơ có thể chữa bệnh và kêu kẻ chết sống lại. Sứ đồ Phao-lô cũng có thể chữa bệnh và kêu kẻ chết sống lại. Khi làm được những việc này, họ nêu bằng chứng là sứ đồ thật của Chúa Giê-xu Christ.

Chúa Giê-xu cử các môn đồ đi ra rao giảng về Nước Đức Chúa Trời và chữa lành kẻ bệnh. Điều này được thực hiện trước khi Chúa Giê-xu chịu chết trên cây thập tự giá. Ngày hôm nay điều quan trọng không phải là ơn tứ chữa bệnh. Nếu các bạn đọc các thư tín trong Tân Ước cách cẩn thận, các bạn thấy ngay cả Phao-lô cũng có ân tứ chữa bệnh, nhưng vào cuối thời kỳ chức vụ của Phao-lô, ông đã không thực hành điều này. Ông nhắc Ti-mô-thê dùng một ít rượu để giúp tỳ vị bị yếu (I Ti-mô-thê 5:23), Phao-lô đã không dùng quyền năng để chữa bệnh cho Ti-mô-thê. Chính Phao-lô cũng có “cái giảm xóc” trong người ông, ông cầu xin Chúa cho nó lìa khỏi Phao-lô, nhưng Chúa không có cất bệnh này khỏi ông. Qua trường hợp của Phao-lô, chúng ta thấy vào cuối thời gian chức vụ của Phao-lô, ơn tứ thấy được này bắt đầu biến mất khỏi hội thánh. Rõ ràng từ khi Kinh Thánh trở thành một phần trong hội thánh Đức Chúa Trời, ân tứ chữa bệnh từ từ biến mất. Dấu hiệu quyền năng di chuyển từ con người đến những trang sách trong Kinh Thánh, tức là trong Lời của Đức Chúa Trời. Vào lúc cuối đời sống của sứ đồ Giăng, ông cảnh giác về giáo lý sai lệch của con người, ông viết trong II Giăng câu 10 *Nếu ai đến cùng các ngươi mà không đem đạo ấy theo, thì chớ rước họ vào nhà, và đừng chào hỏi họ.* Sứ đồ Phao-lô nói thêm trong Ga-la-ti

1:8 *Nhưng nếu có ai, hoặc chính chúng tôi, hoặc thiên sứ trên trời, truyền cho anh em một tin lành nào khác với Tin Lành đã truyền cho anh em, thì người ấy đáng bị a-na-them!* Đó là lời rất mạnh mẽ có đầy thẩm quyền trong Kinh Thánh.

Lu-ca 9:3 *Ngài dạy rằng: Đi đường chớ đem gì theo hết, hoặc gậy, hoặc bao, hoặc bánh, hoặc tiền bạc; cũng đừng đem hai áo.*

Có một số người dùng câu này làm nền tảng cho công tác và chức vụ của họ. Ngày nay, các bạn xem có thấy những mục sư hay giáo sĩ đem hành lý theo với họ không? Tôi thấy tất cả đều có mang theo những thứ cần dùng trong cuộc sống. Do đó chúng ta nhận thấy lời dạy dỗ trong câu này chỉ cho mười hai sứ đồ trong thời đó, chớ không phải cho chúng ta trong thời nay.

Lu-ca 9:4-5 *Hễ các ngươi vào nhà nào, hãy ở đó cho đến khi đi. Còn ai không tiếp rước các ngươi, hãy ra khỏi thành họ, và phủ bụi chơn mình để làm chứng nghịch cùng họ.*

Tôi cảm thấy những ai đi rao giảng lời của Đức Chúa Trời cần được cấp dưỡng. Trong thời của Chúa Giê-xu hoàn cảnh khác biệt. Các môn đệ chỉ đến ở trong các nhà tư của dân chúng, bởi vì không có khách sạn hay là phòng ngủ như thời nay. Tất cả phương tiện ăn uống được thực hiện hầu hết trong nhà tư nhân.

Lu-ca 9:6-9

6 *Vậy, các sứ đồ ra đi, từ làng này tới làng kia, rao giảng Tin Lành khắp nơi và chữa lành người có bệnh.* 7 *Bấy giờ, Hê-rôt là vua chư hầu, nghe nói về các việc xảy ra, thì không biết nghĩ làm sao; vì kẻ này nói rằng: Giảng đã từ kẻ chết sống lại; 8 kẻ khác nói rằng: Ê-li đã hiện ra; và kẻ khác nữa thì rằng: Một trong các đáng tiên tri đời xưa đã sống lại.* 9 *Song Hê-rôt thì nói: Ta đã truyền chém Giảng rồi: vậy người này là ai, mà ta nghe làm những việc dường ấy? Vua bèn tìm cách thấy Đức Chúa Jê-sus.*

Vua Hê-rôt là người cai trị lúc bấy giờ, vua có trách nhiệm về việc bỏ tù và sự chết của Giảng Báp-tít. Mác nói cho chúng ta biết, Vua Hê-rôt lo sợ Chúa Giê-xu có thể là Giảng Báp-tít sống lại. Sự hiếu kỳ của Hê-rôt thúc đẩy vua muốn gặp Chúa Giê-xu.

Lu-ca 9:10-11

10 *Các sứ đồ trở về trình cùng Đức Chúa Jê-sus mọi việc mình đã làm. Ngài bèn đem các sứ đồ đi tẻ ra với mình đến gần thành kia gọi là Bết-sai-đa.* 11 *Nhưng dân chúng nghe vậy, thì đi theo Ngài. Đức Chúa Jê-sus tiếp đãi dân chúng, giảng cho họ về nước Đức Chúa Trời, và chữa cho những kẻ cần được lành bệnh.*

Điều này chuẩn bị cho việc hóa bánh cho 5000 người ăn. Dầu đoàn dân lớn bao nhiêu cũng không phải là vấn đề khó khăn với Chúa Giê-xu, Ngài tiếp đón họ với lòng nhơn từ, Ngài giảng dạy cho họ nghe và chữa lành tật của họ.

CHÚA GIÊ-XU HÓA BÁNH CHO NĂM NGÀN NGƯỜI ĂN.

Lu-ca 9:12-17

12 Khi gần tối, mười hai sứ đồ đến gần Ngài mà thưa rằng: Xin truyền cho dân chúng về, để họ đến các làng các ấp xung quanh mà trọ và kiếm chi ăn; vì chúng ta ở đây là nơi vắng vẻ. 13 Song Ngài phán rằng: Chính các ngươi hãy cho họ ăn. Các sứ đồ thưa rằng: Vì thử chính mình chúng tôi không đi mua đồ ăn cho hết thảy dân này, thì chỉ có năm cái bánh và hai con cá mà thôi. 14 Và, bây giờ có độ năm ngàn người nam ở đó. Ngài bèn phán cùng môn đồ rằng: Hãy biểu chúng ngồi từng hàng năm mươi người. 15 Môn đồ làm theo lời; chúng ngồi xuống hết thảy. 16 Đoạn, Đức Chúa Jêsus lấy năm cái bánh và hai con cá, ngước mắt lên trời, chúc tạ, rồi bẻ ra trao cho môn đồ, đặng phát cho đoàn dân. 17 Ai nấy ăn no rồi, người ta thâu được mười hai giỏ đầy những miếng thừa.

Các bạn thân mến, trong phân đoạn này chúng ta thấy các môn đồ tự đặt họ vào vị trí không đúng, đó là họ muốn trở thành người cố vấn cho Chúa Giê-xu, họ nói với Chúa Giê-xu cần làm gì. Nhưng rất tiếc thay nhiều người trong chúng ta ngày hôm nay cũng phạm vào lỗi lầm này. Xin chúng ta lưu ý Chúa không cần lời đề nghị của chúng ta. Ngài biết rõ điều nào cần làm, và lúc nào làm. Sau đó các môn đồ trở lại đúng vị trí, đó là vâng lời Ngài.

Tất cả các sách Tin lành đều ký thuật câu chuyện Chúa Giê-xu hóa bánh cho năm ngàn người ăn. Chúa Giê-xu giao cho các môn đồ Ngài một công tác rất khó “*Chính các ngươi hãy cho họ ăn.*” Các môn đồ phải học và chúng ta cũng phải học nữa, Ngài luôn giao cho chúng ta công việc khó, với lý do rõ ràng, sau đó Ngài cũng đồng công với các môn đồ để lo cho đoàn dân ăn. Đức Chúa Trời là Đấng Tạo Hóa, chính Ngài tạo dựng nên cá, ngũ cốc, lúa gạo để làm thức ăn cho con người. Giờ đây trước mặt đoàn dân đang đói đang khát, Chúa Giê-xu hóa bánh cho họ ăn. Có thể đây là đoàn dân đầu tiên được ăn bánh từ nơi Chúa. Sau khi ăn xong còn dư 12 giỏ đầy, đây là bánh còn nguyên chưa ăn. Khi Chúa ban cho, Ngài ban cho dư dật.

Trước đó Chúa Giê-xu giảng dạy cho đoàn dân Lời Ngài để nuôi đời sống tâm linh, bây giờ Ngài lo cho đời sống thể chất của họ.

CHÚA GIÊ-XU BÁO TRƯỚC SỰ CHẾT VÀ SỐNG LẠI CỦA NGÀI

Lu-ca 9:18-21

18 Một ngày kia, Đức Chúa Jêsus đang cầu nguyện riêng, môn đồ nhóm lại xung quanh Ngài, Ngài hỏi rằng: Trong dân chúng, họ nói ta là ai? 19 Thưa rằng: Người này nói là Giăng Báp-tít, người kia nói là Ê-li; kẻ khác nói là một trong các đấng tiên tri đời xưa sống lại. 20 Ngài lại hỏi rằng: Còn về phần các ngươi thì nói ta là ai? Phi-e-rô thưa rằng: Thầy là Đấng Christ của Đức Chúa Trời. 21 Đức Chúa Jêsus nghiêm cấm môn đồ nói sự ấy với ai,

Đây là một câu hỏi hết sức quan trọng. CHÚA GIÊ-XU LÀ AI? Chúa Giê-xu muốn biết con người suy nghĩ gì về Ngài. Tôi tin chắc rằng mục đích của Ngài khi hỏi câu hỏi này, để nhằm làm sáng tỏ sự suy nghĩ của các môn đồ về Chúa

Giê-xu. Có nhiều sự nhận thức lộn xộn của dân chúng và môn đồ về Chúa Giê-xu. Chúng ta chú ý, họ có những ý nghĩ Ngài là một nhân vật cao trọng, nhưng vẫn chưa đúng Ngài là ai. Cuối cùng sứ đồ Phi-e-rơ nói rằng: *“Thầy là Đấng Christ, Con của Đức Chúa Trời hằng sống.”*

Lu-ca 9:22 và phán thêm rằng: *Con người phải chịu nhiều điều khó khăn, phải bị các trưởng lão, các thầy tế lễ cả, và các thầy thông giáo bỏ ra, phải bị giết, ngày thứ ba phải sống lại.*

Một lần nữa Chúa Giê-xu chuẩn bị cho các môn đệ biết về sự chết của Ngài. Nhưng xin chú ý, Ngài không bao giờ đề cập đến sự chết mà không nói đến sự sống lại.

Lu-ca 9:23-26

23 Đoạn, Ngài phán cùng mọi người rằng: Nếu ai muốn theo ta, phải tự bỏ mình đi, mỗi ngày vác thập tự giá mình mà theo ta. 24 Vì ai muốn cứu sự sống mình thì sẽ mất, còn ai vì có ta mất sự sống, thì sẽ cứu. 25 Nếu ai được cả thiên hạ, mà chính mình phải mất hoặc hư đi, thì có ích gì? 26 Vì nếu ai hổ thẹn về ta và lời ta, thì Con người sẽ hổ thẹn về họ, khi Ngài ngự trong sự vinh hiển của mình, của Cha, và của thiên sứ thánh mà đến.

Tại đây Ngài không đặt điều kiện cho sự cứu rỗi, nhưng xác định vị trí của người được cứu. Đó là những gì Ngài nói về, *“Vì nếu ai hổ thẹn về ta và lời ta, thì Con người sẽ hổ thẹn về họ.”* Ngày nay các bạn là cơ đốc nhân như thế nào? Các bạn có nhận biết Chúa Giê-xu là Đấng Christ không? Các bạn có phụng sự Ngài và làm vinh hiển danh Ngài không? Các bạn thân mến, đó là điều quan trọng nhất trong đời sống các bạn ngày hôm nay.

SỰ HÓA HÌNH.

Khi ghi chép về sự hóa hình, bác sĩ Lu-ca có thêm nhiều chi tiết mà các sách Tin lành khác không có đề cập.

Lu-ca 9:27 *Quả thật, ta nói cùng các người, một vài người trong các người đang đứng đây sẽ không chết trước khi chưa thấy nước Đức Chúa Trời.*

Si-môn Phi-e-rơ giải nghĩa câu này cho chúng ta. Ông nói rằng, ông đã thấy Nước Đức Chúa Trời. Phi-e-rơ thấy ở đâu? Phi-e-rơ đã ở với Chúa trên Núi Thánh và chứng kiến tận mắt. Ông nhắc lại cho chúng ta về điều này trong sách II Phi-e-rơ 1:16-18

16 Vả, khi chúng tôi đã làm cho anh em biết quyền phép và sự đến của Đức Chúa Jê-sus Christ chúng ta, thì chẳng phải là theo những chuyện khéo đặt để, bèn là chính mắt chúng tôi đã ngó thấy sự oai nghiêm Ngài. 17 Vì Ngài đã nhận lãnh sự tôn trọng vinh hiển từ nơi Đức Chúa Trời, Cha Ngài, khi Đấng tôn nghiêm rất cao phán cùng Ngài rằng: "Đây là Con yêu dấu của ta, đẹp lòng ta mọi đường." 18 Chính chúng tôi cũng từng nghe tiếng ấy đến từ trời, lúc chúng tôi ở với Ngài trên hòn núi thánh.

Phi-e-rơ giải bày đầy đủ cho chúng ta, chính ông đã chứng kiến tận mắt về Chúa Giê-xu.

Lu-ca 9:28-29

28 Độ tám ngày sau khi phán các lời đó, Đức Chúa Jê-sus đem Phi-e-rơ, Giăng và Gia-cơ đi với mình lên trên núi để cầu nguyện. 29 Đương khi cầu nguyện, diện mạo Ngài khác thường, áo Ngài trở nên sắc trắng chói lòa.

Chúa đem Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng lên núi cầu nguyện, ba môn đệ này chứng kiến sự hóa hình của Chúa Giê-xu một cách vinh hiển, sáng chói. Sự sáng chói của Chúa không phải do ánh nắng hay ánh đèn rọi trên Ngài, nhưng là sự sáng từ bên trong cơ thể Ngài chiếu ra. Có người hỏi rằng “Chúng ta có mặc quần áo trong thiên đàng không?” Tôi nghĩ chúng ta sẽ mặc, nhưng chúng ta sẽ có một thứ tốt hơn nữa, ấy là mặc lấy sự vinh hiển Chúa ban.

Lu-ca 9:30-31

30 Và này, có hai người nói chuyện cùng Ngài; ấy là Môi-se và Ê-li, 31 hiện ra trong sự vinh hiển, và nói về sự Ngài qua đời, là sự sẽ phải ứng nghiệm tại thành Giê-ru-sa-lem.

Có hai người hiện ra trên Núi Thánh: Môi-se đại diện cho luật pháp, còn Ê-li đại diện cho các tiên tri, cả hai làm chứng cho Chúa Giê-xu. Họ đã nói gì với Ngài? Họ nói về sự chết của Đấng Christ. Sứ đồ Phao-lô nói rằng, Tin lành mà ông rao giảng được luật pháp và lời tiên tri chứng kiến. Tin lành không có đối nghịch với Cựu ước. Phao-lô giải bày như vậy, Rô-ma 3:21 *Nhưng hiện bây giờ, sự công bình của Đức Chúa Trời, mà luật pháp và các đấng tiên tri đều làm chứng cho, đã bày tỏ ra ngoài luật pháp.* Luật pháp và lời tiên tri cùng tỏ bày một phương cách cứu rỗi duy nhất, Đức Chúa Trời cứu chúng ta qua sự công bình bởi đức tin. Trong Kinh Thánh Cựu ước điều này được thực hiện qua việc dâng của lễ. Hệ thống dâng tế lễ là trọng tâm của cả luật pháp Môi-se. Chiên con được dâng lên trên bàn thờ làm của lễ biểu tượng về Đấng Christ chết thay cho tội lỗi chúng ta. Cũng như các tiên tri nói về Chiên Con của Đức Chúa Trời sẽ cất tội lỗi của thế gian.

Lu-ca 9:32-36

32 Phi-e-rơ cùng đồng bạn mình buồn ngủ lắm, nhưng vừa tỉnh thức ra, thấy vinh hiển của Đức Chúa Jê-sus và hai đấng ấy đứng gần Ngài. 33 Lúc hai đấng ấy lìa khỏi Đức Chúa Jê-sus, Phi-e-rơ thưa Ngài rằng: Thưa thầy, chúng ta ở đây tốt lắm, hãy đóng ba trại, một cái cho thầy, một cái cho Môi-se và một cái cho Ê-li. Vì Phi-e-rơ không biết mình nói chi. 34 Khi người còn đương nói, có một đám mây kéo đến, bao phủ lấy; và khi vào trong đám mây, các môn đồ đều sợ hãi. 35 Bây giờ, nghe có tiếng từ trong đám mây phán ra rằng: Này là Con ta, Người được lựa chọn của ta, hãy nghe Người. 36 Khi tiếng ấy phát ra, thì Đức Chúa Jê-sus ở một mình. Các môn đồ nín lặng, không nói cùng ai về sự mình đã thấy.

Ong Si-môn Phi-e-rơ thường hay phát biểu, lẽ ra ông nên yên lặng trong lúc này, nhưng ông cũng lại nói ra. Lu-ca tường thuật Phi-e-rơ không biết mình nói gì. Ngày nay có nhiều người cũng giống như Phi-e-rơ vậy, họ nói nhiều nhưng lại không biết rõ mình đang nói gì. Phi-e-rơ đề nghị xây ba tòa nhà cho Chúa Giê-xu, cho Môi-se và cho Ê-li. Đó là ý nghĩ xác thịt, bốc chọt của Phi-e-rơ. Chúng ta nên tránh rơi vào lỗi lầm như Phi-e-rơ đã làm.

CHÚA GIÊ-XU ĐUỔI QUỶ RA KHỎI ĐỨA CON TRAI.

Lu-ca 9:37-43

37 Bữa sau, khi Chúa cùng môn đồ từ núi xuống, có đoàn dân đông đến đón rước Ngài. 38 Một người trong đám đông kêu lên rằng: Lạy thầy, xin thầy đoái đến con trai tôi, vì là con một tôi. 39 Một quỷ ám nó, thỉnh linh kêu la; quỷ vật vã nó dữ tợn, làm cho sôi bọt miếng, mình mẩy nát hết, rồi mới ra khỏi. 40 Tôi đã xin môn đồ thầy đuổi quỷ đó, nhưng họ đuổi không được. 41 Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Hỡi dòng dõi không tin và bội nghịch kia, ta ở với các ngươi và nhin các ngươi cho đến chừng nào? Hãy đem con của ngươi lại đây. 42 Đứa con trai vừa lại gần, quỷ xô nó nhào xuống đất, và vật vã dữ tợn. Song Đức Chúa Jê-sus quở nặng tà ma, chữa lành con trẻ ấy, và giao lại cho cha nó. 43 Ai nấy đều lấy làm lạ về quyền phép cao trọng của Đức Chúa Trời. Khi mọi người đang khen lạ các việc Đức Chúa Jê-sus làm, Ngài phán cùng môn đồ rằng:

Một nhóm môn đồ còn lại ở dưới chân núi thất bại vì không đuổi quỷ ra khỏi đứa con trai. Tình cảnh của đứa trẻ này rất là thảm thương. Chúa Giê-xu quay sang người cha và hỏi ông có tin không, và cha đứa trẻ tin vào Chúa Giê-xu. Các môn đồ bối rối, bởi vì trước đây họ đã đuổi được quỷ, mà nay họ không đuổi quỷ ra khỏi đứa trẻ này. Chúa xác nhận đây là một trường hợp hết sức nguy khốn. Lời của Chúa khiến trách ma quỷ, chữa lành đứa bé và giao lại cho cha nó.

CHÚA GIÊ-XU HUỚNG VỀ GIÊ-RU-SA-LEM

Lu-ca 9:44-47

44 Về phần các ngươi, hãy nghe kỹ điều ta sẽ nói cùng: Con người sẽ bị nộp trong tay người ta. 45 Nhưng các môn đồ không hiểu lời ấy, vì đã che khuất cho mình để chẳng rõ nghĩa làm sao; và sợ không dám hỏi Ngài về lời ấy. 46 Các môn đồ biện luận cùng nhau cho biết ai là lớn hơn hết trong hàng mình. 47 Nhưng Đức Chúa Jê-sus biết ý tưởng trong lòng môn đồ, thì lấy một đứa con trẻ để gần mình, 48 mà phán rằng: Hễ ai vì danh ta mà tiếp con trẻ này, tức là tiếp ta; còn ai tiếp ta, tức là tiếp Đấng đã sai ta. Vì kẻ nào hèn mọn hơn hết trong vòng các ngươi, ấy chính người đó là kẻ cao trọng.

Các môn đồ không hiểu được lời của Chúa Giê-xu nói về sự chết của Ngài. Ngài trên đường đi đến Giê-ru-sa-lem để chịu chết, trong khi họ lại còn tranh cãi cùng nhau là ai sẽ làm lớn. Cho nên chúng ta thấy, khi thiếu sự hiểu biết Lời Chúa sẽ dẫn đến ý nghĩ sai lệch.

Lu-ca 9:49-56

49 *Giăng cất tiếng nói rằng: Thưa thầy, chúng tôi từng thấy có kẻ nhơn danh thầy mà trừ quỷ; chúng tôi đã cảm họ, vì không cùng chúng tôi theo thầy. 50 Nhưng Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Đừng cảm họ, vì ai không nghịch cùng các ngươi, là thuận với các ngươi. 51 Khi gần đến kỳ Đức Chúa Jê-sus được đem lên khỏi thế gian, Ngài quyết định đi thành Giê-ru-sa-lem. 52 Ngài sai kẻ đem tin đi trước mình. Họ ra đi, vào một làng của người Sa-ma-ri, để sửa soạn nhà trọ cho Ngài; 53 song người Sa-ma-ri không tiếp rước Ngài, vì Ngài đi thẳng lên thành Giê-ru-sa-lem. 54 Gia-cơ và Giăng là môn đồ Ngài, thấy vậy, nói rằng: Thưa Chúa, Chúa có muốn chúng tôi khiến lửa từ trên trời xuống thiêu họ chăng? 55 Nhưng Đức Chúa Jê-sus xây lại quở hai người, mà rằng: Các ngươi không biết tâm thần nào xui giục mình. 56 Rồi Ngài cùng môn đồ đi qua làng khác.*

Chúng ta để ý rằng người Sa-ma-ri cũng từ chối Chúa Giê-xu như người Giu-đa. Vì thế Giăng có phản ứng muốn tiêu diệt họ bằng lửa từ trời. Chúa Giê-xu quở trách Giăng trong tinh thần như vậy. Chúa Giê-xu đến thế gian để cứu người, chớ không phải để hủy diệt (Lu-ca 19:10). Giăng hiểu sai mục đích Chúa Giê-xu đến thế gian.

TIÊU CHUẨN LÀM MÔN ĐỒ CỦA CHÚA GIÊ-XU.

Lu-ca 9:57-62

57 *Đang khi đi đường, có kẻ thưa Ngài rằng: Chúa đi đâu tôi sẽ theo đó. 58 Đức Chúa Jê-sus đáp rằng: Con cáo có hang, chim trời có ổ; song Con người không có chỗ mà gối đầu. 59 Ngài phán cùng kẻ khác rằng: Ngươi hãy theo ta. Kẻ ấy thưa rằng: Xin cho phép tôi đi chôn cha tôi trước đã. 60 Nhưng Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Hãy để kẻ chết chôn kẻ chết; còn ngươi, hãy đi rao giảng nước Đức Chúa Trời. 61 Có kẻ khác nữa thưa rằng: Lạy Chúa, tôi sẽ theo Chúa, song xin cho phép tôi trước về từ giã người trong nhà tôi. 62 Đức Chúa Jê-sus phán rằng: Ai đã tra tay cầm cày, còn ngoái lại đằng sau, thì không xứng đáng với nước Đức Chúa Trời.*

Có ba người muốn theo Chúa Giê-xu, nhưng họ còn để nhiều việc trong đời sống vắn vưng, Ngài nói, như vậy không thể nào theo Chúa được.

Các bạn thân mến, cái giá làm môn đồ rất cao, Chúa Giê-xu muốn chúng ta đặt thứ tự ưu tiên cho Ngài. Tôi xin trích lời Phao-lô kết luận như sau, Phi-líp 3:13-14 *Hỡi Anh em, về phần tôi, tôi không tưởng rằng đã đạt đến mục đích, nhưng tôi cứ làm một điều: quên lưng sự ở đằng sau, mà bươn theo sự ở đằng trước, tôi nhắm mục đích mà chạy, để giựt giải về sự kêu gọi trên trời của Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jê-sus Christ.*